

Mesa Sectorial 16 març 2015

James Bond va acabar amb el Dr. No, però la Dra. No continua treballant a Funció Pública

Volem que l'Administració de la Generalitat compensi els festius que cauen en dissabte aquest any (15 d'agost i 26 de desembre) **No¹**

Exigim modificar el sistema informàtic per tal que les persones en situació d'IT que tenen l'alta després del dia 10 del mes percebin la nòmina correctament i no amb descompte **No²**

Es pot saber per què, tenint un contracte de lloguer per 20 anys sobre l'edifici de l'ATC (c/Fontanella), volen traslladar —ja!— l'Agència a la Zona Franca, amb el problemes que això comporta vers els ciutadans i el personal? **No³**

Es pot saber com està la situació dels trasllats d'edificis de diverses conselleries per tal d'informar als companys i companyes? **No³**

Demanam que els llocs càrrec i singular es convoquin d'acord amb el procediment normal i no es continuen fent adscripcions provisionals de manera excepcional **No⁴**

Podem saber quants llocs singulars i càrrec estan ocupats actualment de forma irregular per haver finalitzat el temps màxim de provisió provisional? **No⁴**

Reclamem la creació d'un grup de treball per analitzar i estudiar la implantació de la carrera professional horitzontal **No⁵**

Exigim una revisió de l'assegurança per tal que tot el personal tingui un capital assegurat en cas de mort o invalidesa per accident de treball **No**

Reclamem el calendari aproximat de convocatòries de concurs de trasllats i d'oposicions **No**

Es pot saber com se selecciona el personal interí per treballar al Consorci d'Educació de Barcelona? **No**

S'ha previst alguna compensació per l'obligació de fer vacances "sí o sí" durant una setmana d'agost al personal de diversos serveis territorials d'Educació? **No**

És possible que les actes de les reunions de la Mesa Sectorial es publiquin a ATRI? **No⁶**

Al·lucinant

Al reunió de la Mesa Sectorial celebrada el dilluns, 16 de març, vàrem convidar —com fem moltes vegades— una persona com assessor nostre perquè assisteixi a la reunió. En acabar, únicament va encertar a dir: al·lucinant.

Ni Sambala, ni rafting, ni puenting, ni ski fora pistes, ni esports extrem, ni jugar-se la fortuna a un número en el casino. A les reunions de la Mesa Sectorial s'assaboreix un espectacle únic. Molt més emocionant.

En una sala senzilla, presidida per un quadre del Sr. Mas (la simbologia és important), en una anodina taula i amb unes gerres d'aigua i gots de plàstic, es desenvolupa un número que no igualen ni els del Circ du Soleil.

Patir les conseqüències de la violència estructural és una experiència quotidiana, però tastar el procés de creació de la mateixa és un espectacle únic

El nom de l'espectacle és **Violència Estructural**¹. Sí, companyes i companys, dosis a granel de violència estructural, en viu i en directe. Quantes vegades heu sentit aquesta expressió associada a pràctiques de les institucions públiques o privades i que, a nivell quotidià, tenen —generalment— un caràcter invisible, però unes conseqüències visibles. Un exemple senzill són la lletra petita de les hipoteques. Inoculades en un impol·lut despatx notarial, comporten greus conseqüències reals en cas d'incidències.

Una violència que no necessita d'accions directes perquè tingui efectes negatius sobre les oportunitats de benestar, llibertat i drets col·lectius.

Una violència que, en no tenir la visibilitat de la violència directa, té moltes més possibilitats de resoldre sistemàticament tots els conflictes a favor d'una sola de les parts.

Sí, companyes i companys, quin espectacle. Assistir a un dels tallers² on es produeix violència estructural és una experiència única.

Veure en directe com els recursos legals i materials són al servei d'una de les parts, és sentir l'emoció de les naus cremant-se més enllà d'Orió.

¹ TORTOSA, José María: *La pobreza capitalista: Sociedad, empobrecimiento e intervención*. Madrid: Tecnos, 1993.

— *Violencias ocultas*. Quito: Abya-Yala, ILPDIS, CESPLA, 2003.

² Realment, les Meses de Negociació, la CIVE i similars són les darreres fases de producció on es proven els productes de la violència estructural que s'han fabricat en les reunions dels governs, en consells d'Administració, en emmoquetats despatxos d'advocats i banquers, en reservats de restaurants o en sinistres coves. Aquestes són les veritables sales de màquines.

Observar l'alquímia amb la legalitat, què quan és de la seva part, és una Excalibur de ferro templet i, *allez hop!*, i quan la norma és al nostre favor, es converteix en un humil raspallet d'ungles, és una visió fantàstica.

Notar la seva satisfacció quan, fart de prepotència, alguna persona de la part social esclata i, llavors, intenten arrodonir la jugada amb la indecència de dir "guardau les formes" és electrificant.

Descobrir com s'exerceix el poder en majúscules sense sentiments i revelar-nos que la intel·ligència emocional és un parany per a incauts és veure com s'obre una porta a nous coneixements. Automàticament penses: però com som de manipulables!

I què dir de tastar l'exercici del poder en brut quan, per exemple, a la demanda del per què no es compleix una cosa tan minúscula i senzilla com entregar les actes de les reunions d'un mes per l'altre i encara ens manquen totes les de les reunions celebrades des de juliol de l'any passat, la subdirectora de Relacions Sindicals, Sra. Sorribas, ens respon: "ui! sí, tinc jo la culpa..., ja miraré d'arranjar-ho... passem a altre punt." Fascinat, literalment, et quedes fascinat.

(Per cert, no cal dir que no us endarreriu en la vostra feina. Us podeu quedar fascinats amb l'expedient disciplinari que us caurà).

Comprovar que desenes i desenes de raons i d'explicacions sensates pesen menys que la supèrbia del poder condensat en "ordeno i mano", és per fregar-se els ulls.

Verificar com l'eficàcia de la violència estructural rau en la invisibilitat per amagar el seu discurs antidemocràtic és una vivència singular.

Per tant, quan, a les reunions de la Mesa Sectorial de Negociació, s'experimenta per primera vegada l'exercici en cru, en viu i en directe de la violència estructural, s'al·lucina.

Sí, el primer dia s'al·lucina, però presenciar de prop l'exercici de la violència estructural també té efectes positius: observar la seva dinàmica interna, veure com trituren a Hegel i la raó des d'una cadira, t'omple el cervell de pensament revolucionaris.

Per això ens agradaria convidar cada vegada a centenars de companyes i companys a les reunions. Per això estaríem disposats a que es pogués veure en directe les reunions.

I per això s'oposen a la publicació de les actes. La lectura atenta

de les mateixes desvetllaria, tot i que sigués una mica, la gènesi de la violència estructural. I, és clar, aquesta perdria part de la seva eficàcia.

La Dra. No treballa a Funció Pública i la seva arma és la violència estructural.

Podem assegurar que gaudir de l'experiència aixeca l'esperit revolucionari.

Llàstima de no poder assistir-hi milers i milers

Notes de la primera pàgina

1. **No, no i no**, però, com diu un company de CC.OO., a lo millor, el 26 de setembre, la Sra. Ortega, aprofitant els seus coneixements de psicologia social aplicada, ens anuncia que sí, que sí que ens compensa un dia d'aquest any. Estem a l'espera.
2. **No, no i no**. És impossible. En tot cas, sempre es pot acudir a la beneficència en forma de demanar una bestreta urgent.
3. **No, no i no**. El meravellós cas de vendre's els actius i el que vingui darrera... és el seu problema. No, senyor Mas, no malmeti les propietats dels ciutadans i ciutadanes.
4. **No, no i no**. Només faltaria que haguessin de complir amb la llei. Amb la patxoca que fa saltar-se-la.
5. **No, no i no**. Quina tonteria és això de la carrera professional? Ja tenen ESADE, IESE...
6. **No, no i no**. I amenacen a sobre. Si es publiquen les censuraran. Però —van pensar amb tota seguretat— qui us ha ficat al cap la tonteria aquesta de la transparència?

Estructures d'Estat

i Estructures d'Estat

Vagi per endavant que no es tracta de qüestionar la política del govern en relació amb les estructures d'Estat, però si considerem que la incidència de dita política en l'àmbit de la gestió de personal està afectant els drets i les expectatives de dret de moltes persones que treballen a l'Administració. Afegim que és reduccionista la idea d'evitar crítiques per "si de cas". Ans al contrari, fer ús del pensament crític és, d'entre altres, una forma d'avançar com a país.

Manca personal en el teu centre? en la teva oficina de treball? s'apilen els expedients a tramitar en el teu servei? No sou prou personal per atendre els ciutadans que sol·liciten el PIRMI?

La resposta és senzilla: esteu treballant en una estructura d'Estat. Mala sort. Vols millorar en la teva carrera professional? Passa't a treballar a les estructures d'Estat. Què no estàs preparada o preparat? Cap problema, l'Administració et dona un curs formatiu.

Pren nota: L'Agència Tributària de Catalunya necessita incorporar de forma urgent 40 persones per ocupar llocs del cos Tècnic de Gestors Tributaris. I farà un curs per

seleccionar el personal interí que serà adscrit a aquestes places amb nivell 20 o 22 del grup A2.

Et manca temps? No et preocupis, hi ha dos torns: "entre setmana" i "caps de setmana". En sis setmanes, amb 70 o 80 hores lectives estaràs preparat per treballar en una estructura d'Estat. I no t'oblidis de dir-ho al teu veí, està obert a tota la ciutadania.

Si després continues queixant-te per treballar en una estructura d'estat serà el teu problema.

Quedi clar, per a nosaltres, tots els àmbits de l'Administració són estructures d'Estat.

Diferències discriminatòries que continuen

A proposta de CATAC – IAC es va debatre afegir a l'assegurança la contingència de mort o invalidesa per accident laboral a totes les persones que actualment no la tenen coberta.

Tothom té cobert el risc d'accident durant 24 hores per les contingències de mort i invalidesa, qüestió que algunes persones encara desconeixen. Així mateix hi ha un nombre de persones de diversos col·lectius que tenen una cobertura complementària del risc d'accident en el treball (*in situ* i *in itinere*). Nosaltres demanàvem la inclusió d'aquest risc per a tothom amb un capital assegurat equivalent al de les persones que són membres d'equips d'intervenció i evacuació (15.000 € per mort i 25.000 € per invalidesa). Resulta absurd que dos amics (un membre EPI i l'altre no) anant en cotxe a l'oficina (per exemple, als serveis centrals del departament de Governació en Via Laietana), tinguin un accident i quedessin invàlids. Un percebria 40.000 € i l'altre, 65.000 €.

Clar que més absurd és anar amb el Sr. Mas. Si una persona que treballa en la Generalitat mor juntament amb el president quan l'acompanya, l'hereu(va) del Sr. Mas percebrà

600.000 € i l'hereu(va) de la "persona" es consolaria amb 20.000 € com podeu comprovar en el quadre adjunt.

No es va poder saber fins on podia arribar l'absurd perquè el govern es va negar a debatre aquesta qüestió per considerar-la que, en tot cas, s'ha d'incloure en una negociació general.

Igual ens vam equivocar i en lloc de demanar igualar-nos amb els EPI hauríem d'haver demanat equiparar-nos amb el molt honorable.

Contingència	Capital assegurat en cas d'accident		Àmbit de la cobertura
	Mort	Invalidesa	
1. Personal funcionari i interí pertanyent a la Mesa Sectorial d'Administració i Tècnic	20.000 €	40.000 €	24 h al dia, tot l'any
...			
7. President de la Generalitat	600.000 €	600.000 €	24 h al dia, tot l'any
...			

Font: Departament d'Economia i coneixement

Al racó de pensar

Benestar Social suspèn en Ètica aplicada a la gestió de personal

El departament de Benestar Social i Família tenia (i té) la intenció de traslladar tres persones dels serveis centrals als serveis territorials de Barcelona d'una forma peculiar no explicitada però què, d'acord amb les manifestacions de la seva representant en la Mesa Sectorial, estan estudiant per tal que encaixi en alguna de les previstes en la normativa.

Aquestes afirmacions resulten estranyes quan fa més d'un mes ja tenen "escollides" a les persones que volen traslladar. Segurament és que, com sempre, *pensem malament*, però dóna tota la impressió que si no haguéssim aixecat la "llebre", la "norma" per la qual es traslladaven aquestes persones era "perquè sí" que, com tothom sap, està instal·lada en la gestió de personal de molts departaments per sobre de les normes escrites i, si cola, cola.

Ni transparència, ni negociació, ni consulta a les seccions sindicals, ni informació a les juntes de personal, ni cercar la voluntarietat (*bueno*, van preguntar, però no van trobar, manifesta la representant del departament), ni compliment de cap mínim i elemental requisit. Això sí, posats a saltar-se tot el que faci falta, per què no afegir unes gotes de sadisme i aproximar-se a la ratlla (no podem afirmar si l'han traspasat) de l'assetjament laboral.

Ens expliquem. Una de les persones afectades, va ser traslladada (casualment) fa dos mesos d'una secció (Avaluació

i coordinació de plans) a una altra (Gestió de recursos i subvencions) on ocupa, provisionalment, el lloc d'una persona amb IT. Quan aquesta persona torna de la IT, li diuen (casualment) que no torna al seu lloc i, per tant, la persona afectada continua a Subvencions (també casualment).

I si hi ha una persona que l'interessa el trasllat i s'ofereix, li diuen que no compleix els requisits (quins requisits?) (en aquest cas, causalment).

Causalment, pot ser que totes casualitats juntes, podrien conformar un treball que, de lluny, podria ser (causalment) un magnífic exercici de l'assignatura "*Et vas a assabentar, tot i que la gestió sigui dolenta, ja que no m'importa*" en la que els "esaditos" i

"iesitos" que pul·lulen per la nostra Administració sempre treuen excel·lent.

Com sigui que creiem que Benestar Social necessita progressar en les assignatures "*Aprofita el personal per millorar la gestió*", "*Comunicació amb els representants del personal*", "*Com aplicar la normativa de provisió de llocs d'acord amb el Decret 123/1997 i la Instrucció 2/2012*" i, sobretot, suspèn la d'"*Ètica aplicada a la gestió del personal*", enviem al departament al racó de pensar.

I si aprofiten el temps, de ben segur, que ho agraïrem.

